

vådombekendtgørelse nr. 614 af 1. december 1978. Denne beskyttelse gælder uændret, jfr. § 2, stk. 2, i vådområdebekendtgørelsen nr. 521 af 2. november 1983. Beskyttelsen af de småsøer, der udgør en del af vandløb, følger nemlig allerede af selve vandløbsbeskyttelsen, og for så vidt angår de småsøer, der grænser op til en mose, følger beskyttelsen af, at sådanne småsøer kan karakteriseres som en del af mosen, når de fysisk hænger sammen med den. For sådanne småsøer har der altså hidtil ikke været tale om egentlige undtagelser fra minimumsreglen på 1.000 m², og en fortsat beskyttelse af dem er derfor uafhængig af den ved lovændringen i 1983 gennemførte minimumsgrænse på 500 m².

Det samme gælder i øvrigt de småsøer, vandhuller og mindre moser, som findes på de heder, strandenge og strandsumpe, der er omfattet af de ved lovændringen i 1983 gennemførte nye bestemmelser i naturfredningslovens §§ 43 a og b.

Til nr. 2

Forslaget har sammen med de som nr. 3, 7, 8 og 10 (§ 67, stk. 4) stillede forslag til formål at styrke mulighederne for en effektiv kontrol med overholdelsen af bestemmelser, som er udstedt med hjemmel i §§ 59 og 60 b. Det drejer sig herved i første række om miljøministeriets bekendtgørelse nr. 21 af 25. januar 1984 om anvendelse af konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (Washington-konventionen), jfr. rådsforordning (EØF) nr. 3626/82 af 3. december 1982 om gennemførelse i Fællesskabet af konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter. Denne forordning, der trådte i kraft den 1. januar 1984, nødvendiggør en styrkelse af kontrolmulighederne. Men også bekendtgørelse nr. 632 af 11. november 1980 om fredning af krybdyr og padder, bekendtgørelse nr. 433 af 23. juli 1982 om indførelse af hvalprodukter og bekendtgørelse nr. 185 af 11. maj 1983 om forbud mod indførelse af visse sælskind spiller i denne forbindelse en væsentlig rolle.

Forslaget skal endvidere ses i sammenhæng med og i et vist omfang som en konsekvens af visse af de ved lov nr. 294 af 9. juni 1982 gennemførte ændringer i jagtloven, jfr. landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 57 af 2. november 1983 af lov om jagt- og vildtforvaltning.

For så vidt angår tilføjjelsen af ordet »transit« bemærkes, at der i praksis har vist sig visse vanskeligheder med at afgrænse transithandel i forhold til import/eksport med en tilsvarende risiko

for, at bestemmelser herom bliver omgået. Hertil kommer, at det, uanset at miljøministeriet ikke for indværende har planer om en generel kontrol af transithandel med varer, der er omfattet af den ovennævnte konvention, eventuelt senere vil kunne vise sig nødvendigt med en udvidet kontrol heraf.

Med tilføjjelsen af ordene »udstilling« og »udbydning« tilsigtes en så fuldstændig beskrivelse som muligt af de aktiviteter, der kan fastsættes regler om.

Det samme gælder med indføjjelsen af ordene »udstopning, præparering og tørring«, der skal ses i sammenhæng med reglerne i § 59, stk.3, om en autorisationsordning for konservatorvirksomhed vedrørende planter og dyr og hermed også med de ved lov nr. 294 af 9. juni 1982 om ændring af lov om jagten ændrede regler om konservatorvirksomhed, jfr. denne lovs § 32. De sidstnævnte bestemmelser, der, jfr. Folketingstidende 1981/82, tillæg A, sp. 221, er fastsat på baggrund af EF-direktiv (79/409/EØF) af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EFT 1979, nr. L 103/1), indeholder bl.a. et principielt forbud mod privat konserveringsvirksomhed, et forbud, der er nødvendigt af kontrolmæssige grunde. Ved indsættelsen af ordene »udstopning, præparering og tørring«, der også omfatter »restaurering«, bliver det muligt inden for det område af vilde dyr og fugle, som naturfredningsloven dækker, at fastsætte et tilsvarende forbud mod privat konserveringsvirksomhed som i jagtloven. Miljøministeren og landbrugsministeren har allerede en fælles autorisationsordning for erhvervsmæssig konservering af pattedyr, fugle og andre dyrearter. Ved en sådan fælles autorisationsordning opnås en langt bedre kontrol med overholdelsen af de nævnte regler. Der henvises til miljøministeriets bekendtgørelse nr. 16 af 13. januar 1984 om erhvervsmæssig konservering af visse truede dyrearter m.v. samt landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 553 af 21. november 1983 om erhvervsmæssig konservering af vildt.

Med forslaget til indsættelse af ordene »herunder dele og produkter af disse dyr og planter« tydeliggøres, at de kontrolbestemmelser, der i øvrigt kan fastsættes med hjemmel i bestemmelsen, også omfatter dele og produkter, således som det har været tilfældet med bestemmelsen, jfr. bemærkningerne til den gældende § 59, stk. 2, i Folketingstidende 1977-78, tillæg A, sp. 2644, 3. afsnit.

Det tilføjjes i øvrigt, at der i medfør af bestemmelserne i § 59, stk. 2, på samme måde som i medfør af de øvrige regler i § 59 og § 60 b, stk. 2, kan ske ikke blot varetagelse af rene naturbeskyttelsesmæssige – herunder kontrolmæssige – hensyn, men